

Ezra 8:21

“Toen riep ik aldaar een vasten uit aan de rivier Ahava, opdat wij ons verootmoedigden voor het aangezicht van onze God om van Hem te verzoeken een rechte weg voor ons en voor onze kinderkens en voor al onze bezittingen.”

Biddag bij Ahava

1 wie bidden er

2 wat zij bidden

3 hoe zij bidden

Gemeente,

Een bijzondere biddag is dat geweest. Bij de rivier en het plaatsje Ahava in Babel. Van ruim 6000 mensen. Er worden 1496 namen van mannen genoemd in vers 2-14. Als je bij elke man één vrouw, één kind en één slaaf rekent kom je al op 6000 mensen totaal. En ze houden een biddag voor ze op reis gaan. Op reis over zo'n 1200 kilometer. En op die biddag eten en drinken ze niet, ze verootmoedigen zich en vragen om een rechte weg, hele dag lang.

Zou u, zou jij er ook bij geweest zijn als je toen geleefd had? Zou u, jij ook meegebeden en gevast hebben?

1 wie er bidden

Om daar iets op te kunnen antwoorden moeten we eerst wat meer weten over dit wat onbekend gebeuren. Want over wat voor reis gaat het? Wij reizen ook wel eens, en ook over grote afstanden, als we op vakantie gaan naar het buitenland. Of voor ons werk in Zuid-Korea, Finland, Amerika. Maar dat is hier niet het geval. Ze gaan op reis naar Jeruzalem. Ezra heeft hen bijeen geroepen. Want er is werk aan de winkel.

Dan moeten we even weten wanneer we dit moeten plaatsen. Even op rijtje: in 536 voor Christus vind de eerste terugkeer uit de ballingschap plaats. In 515 is dan eindelijk de tempel in Jeruzalem herbouwd. En nu is het 57 jaar later. 458 voor Christus. En in dat jaar gaat Ezra naar Juda, Jeruzalem toe. Want de tempel is dan wel gebouwd zo'n 60 jaar geleden, maar er is een generatie opgegroeid waarvoor dat alweer gewoon geworden is. De kinderen en kleinkinderen van de teruggekeerden zijn de verwondering erover kwijt. De ijver van weleer is

vervallen. De gloed van toen is ingezonken. De tempel is er wel, maar er wordt niet eens trouw geofferd, de priesters worden niet goed onderhouden, het onderhoud aan de tempel wordt verwaarloosd. Maar Ezra wil ernaartoe. Om het volk in Juda weer tot opwekking te brengen. Weer te wijzen op het wonder van de tempel en Gods trouw. Om te leren de inzettingen en rechten van God. Ezra's ouders of grootouders waren 80 jaar geleden net als vele anderen niet meegegaan naar Jeruzalem, maar in Babel gebleven. Maar Ezra voelt zich geroepen door God om nu alsnog te gaan. En die 6000 anderen ook. Om het goede voor Jeruzalem te gaan zoeken. Wederkeer en opbouw te bewerken.

Zou u, zou jij er ook bij geweest zijn? Om te gaan naar Jeruzalem? Om het leven in Babel achter je te laten. Dat is wat: daar is een man van 40 die een goed bedrijf heeft in Babel. Er is een jongen die net zijn opleiding heeft afgerond en werk heeft gevonden. Er is een echtpaar van wie de familie en de kinderen zeggen: wij blijven hier hoor. Daar is een meisje dat verkering heeft gekregen en haar vriend zegt: wat jij doet moet jij weten, maar ik ga niet mee, ik heb mijn leven hier. Zou u, jij er ook bij zijn? Want de Naam en het rijk van God gaan voor. Gaan voor mijn bedrijf, werk, familie, vrienden en verkering. Zoekt eerst het Koninkrijk van God. De belangen van Zijn rijk. Gaan die voor? Wie zou er gaan?

Eén wel! Eén is er gegaan daarvoor. Gekomen. De Heere Jezus. Hij liet alles achter Zich: de hemel en de heerlijkheid daarvan. Alles. En Hij kwam om de Naam en het rijk van God. En de ijver voor Gods huis heeft Hem verteerd. Heeft Zijn leven verteerd. Daar gaf Hij alles voor: Zijn bloed, Zijn leven. Tot in de nederdaling ter hel, tot in de dood. Hij wint zondaren in. Door Zijn liefde en Geest. Om te gaan. Hem achterna, om Hem te volgen. En ten achter te stellen man en vrouw, akkers en bezit, geld en goed omwille van Zijn rijk. Op weg naar Jeruzalem. Op weg naar het volmaakte Jeruzalem. Op weg naar de plaats waar God woont en alles en in allen is. En die Hij inwint die roepen het: Trek mij en wij zullen U nalopen.

Hoort u, jij daarbij? O blijven wij achter? Liever in Babel gebleven. Daar kunnen we ons leven blijven leiden zonder hinder en zonder schade. Daar is onze carrière, ons levensgeluk, ons bedrijf, ons leven nummer één. En dat geef ik er niet voor op. In Babel gebleven. Maar Babel valt. Babel stort in. Zakt weg in het oordeel. Wie zijn leven zoekt te behouden zal het verliezen, eeuwig verliezen. Wie gaat voor zijn eigen levensinvulling, voor zijn levensgeluk die raakt het kwijt, eeuwig kwijt.

Gaat uit, bekeert u. Want Jeruzalem heeft toekomst. Jeruzalem zal eeuwig bestaan. Gods rijk zal eeuwig blijven. Daaraan te bouwen, daarvoor te leven heeft toekomst. Leer ons o God van zaligheden ons leven in Uw dienst besteden. En de grootste zorg is: hoe is het met Gods Naam in mijn gezin? Hoe is het met Gods rijk in de gemeente? En in ons land en volk, onder Israel en wereldwijd? Hoe het met mijn bedrijf is gaat is van belang, maar: hoe gaat het met Gods zaak? Ik lees geen krant om te weten hoe de beurs ervoor staat, of hoe mijn club ervoor staat, maar hoe Gods Kerk ervoor staat. Die mensen zijn het die daar zijn in Ahava. Die mensen wel. Zou u erbij zijn, zou jij erbij zijn? Gaat je hart uit naar Jeruzalem, naar Gods Koninkrijk.

2 wat zij bidden

Met Ezra vooraan hebben ze zich verzameld aan de rivier Ahava bij het plaatsje Ahava, dat naar die rivier genoemd is. Ruim 6000 mensen. En Ezra roept een biddag uit voor ze zullen vertrekken. En het gebed op die biddag is: HEERE, geef ons een rechte weg, en onze kinderen, en onze bezittingen, slaven, familieleden, vee, goud, zilver wat niet al.

Wat bidden ze dan? Geef ons een rechte weg. Dat is allereerst niet letterlijk bedoeld. Want als je van Babel naar Jeruzalem gaat en je pakt een lineaal en trekt een rechte lijn, een rechte weg dan moet je over en door berggebieden heen. Je moet hoe dan ook een omweg maken om vanuit Babel in Juda te komen. Een omweg via het noorden door het huidige Syrie en Libanon. Daarom wordt over mensen uit Babel altijd gesproken over mensen uit het noorden, hoewel Babel ten oosten ligt.

Dus die rechte weg wordt anders bedoeld: op twee manieren: allereerst betekent het een veilige weg. Ze gaan een langer reis maken, met veel kinderen en ouderen erbij, met goud en zilver bij zich. Dan kan er nogal wat gebeuren onderweg. Ongelukken, rovers, gevaren, roofdieren. En dan is er nogal wat nodig voor onderweg aan voedsel voor mens en vee, medicijnen en onderdak. Geef ons een rechte weg, een voorspoedige reis, een veilige reis.

Nou, laten we dat maar bidden, vandaag en elke dag. Kijk, meestal voel je daar iets van, net als Ezra, als je een grote, verre reis maakt. Naar het buitenland, of per schip of vliegtuig. Dat je dan denkt, ja er kan van alles misgaan. Maar dat geldt niet minder voor een korte reis, een dagelijks rit. Als je naar Gouda fietst, als je met de auto naar je werk gaat, als je in de vrachtauto stapt, als je naar de winkel loopt. Heere, geef ons een rechte weg. Bewaar ons naar Gouda, Woerden, Amsterdam, Frankrijk, Duitsland. Als je dat elke morgen bidt, dan leer je

dankbaar zijn als je weer een dag veilig heen en weer kon gaan. Dan word je dankbaar dat je kinderen weer een dag veilig thuiskwamen. Dan wordt je dankbaar dat de HEERE weer heeft gespaard en bewaard. Dan ga je God eren en danken.

Of leven we zo klakkeloos, gaan we er zo vanuit dat alles goed gaat en jij geen ongeluk maakt of krijgen zult, dat we ook niet weten wat dankbaarheid is?

Bid het maar, om voedsel, eten en drinken elke dag, en medicijnen voor elke keer dat het nodig is. Om vrienden, om onderdak. Bid maar, aan de voet van het kruis, waar je ziet dat Jezus geen eten en drinken had, geen kleren, geen pijnstilling, geen vrienden om Zich heen. Dan word je dankbaar elke dag dat je het wel hebt. Dan wordt je dankbaar dat om Jezus wil wij wel pijnstillers krijgen en onderdak hebben en vrienden om ons heen.

Of leven we zo klakkeloos, vinden we het zo vanzelfsprekend, dat we ook niet weten wat dankbaarheid is?

De tweede betekenis gaat nog dieper: geef ons een rechte weg. Recht, daar staat een woord voor dat betekent oprecht, standvastig. Een oprechte weg en standvastige gang. Oprecht van bedoeling: om Jeruzalem op te richten en Gods rijk en zaak te bevorderen. Standvastig van hart: om daar niet vanaf geleid te worden. Want er kan zoveel gebeuren onderweg: zodat ze gaan murmureren: waar zijn we aan begonnen zeg. Denk aan Israel in de woestijn destijds. Of zodat we als een mooi plek zien onderweg, daar maar blijven en ons leven opbouwen. Of zodat ze/we de moed en de gloed gaan verliezen. Of zodat we, als we er zijn, onszelf zo gaan settelen dat we heel ons doel vergeten waarvoor we gegaan waren. En dat zou zomaar kunnen: vanuit onszelf, dat we de tegenwoordige wereld liefkrijgen, meer liefkrijgen dan de zaak van God. Dat zou zomaar kunnen, want wie Gods rijk zoekt en op weg is naar Jeruzalem wordt door satan beloerd en belaagd.

O HEERE, geef ons een rechte weg. Dat ons hart gericht blijft op Uw rijk en het nieuw Jeruzalem. Blijft jagen naar het doel van Uw rijk. Dat de welvaart die we krijgen, het gewas en de arbeid, ons niet afleiden van Uw rijk. Zodat we nergens tijd meer voor hebben. Dat de zorgen die we krijgen ons niet doen verdrinken daarin zodat Uw zaak buiten beeld verdwijnt. Geef ons een rechte weg: een hart dat oprecht en standvastig gericht is op wat goed is voor Uw rijk en Uw Gemeente. En gericht blijft op het Jeruzalem dat boven is. Geef dat dat niet uit beeld verdwijnt. Als je zou beseffen hoe God het waard is en hoe zwak je zelf bent, zou je dan niet bidden om een rechte weg?

En geef onze kinderen een rechte weg. En onze kleinkinderen. Een hart gericht op Uw rijk en zaak. O zo kunnen zoveel tegenkomen onderweg: een leuk meisje, een lieve jongen, een sport waar ze goed in zijn, vrienden die verkeerd willen, carrierekansen, te hoge hypotheeklasten, waardoor hun koers afbuigt, hun hart afgaat van Uw zaak en Uw rijk. En al helemaal niet meer gericht is op Uw nieuw Jeruzalem. O geef onze kinderen een rechte weg. En laten kinderen, jongeren het bidden voor hun ouders: geef ze een rechte weg. Als je beseft hoeveel de zielen van onze kinderen waard zijn, hoe de satan loert en hoe beïnvloedbaar ze zijn, zou je dan niet bidden om een rechte weg?

En die rechte weg kan een omweg zijn. Niet de snelste, kortste weg. Niet de geliefdste en gewenste weg. Maar een omweg. Tegenslag, ontslag. Zakken en weer alleen komen. Ziekte en zorgen. Heere, geef ons een rechte weg. Dat daardoor ons hart recht wordt voor U. Recht wordt, gericht wordt op Uw Koninkrijk en Uw nieuw Jeruzalem. Recht omhoog leert zien, recht vooruit leert zien: naar de eeuwige, geestelijke dingen en belangen. Geef ons een rechte weg.

3 hoe zij bidden

En hoe hebben ze dat gebeden? Allereerst staat ervoor: opdat wij ons verootmoedigden om van God te verzoeken een rechte weg. Dus om om een rechte weg te kunnen bidden hebben zij zich eerst verootmoedigd. Vernederd. Ondergeschikt gemaakt aan God. Het woord wordt in het Oude Testament vaak gebruikt voor slaven aan hun heer. Als Hagar terugmoet naar Sarai zegt de HEERE tegen haar: verneder u, zelfde woord als hier, onder de hand van Sarai. Zoals een slaaf in die tijd het zijn heer liet uitmaken: zeg maar wat ik doen moet. Doe met mij wat u goeddunkt. Dat kon voor een slaaf vreselijk zijn, als hij een wrede, brute heer had. Maar dat is bij onze Heere, Jezus Christus, nou juist het gelukkigste wat er is. Je helemaal aan Hem onderwerpen. Want Hij is zo'n goede Heere. Om te beginnen heeft Hij er recht op. Hij is Heere. Eigenaar. Hij heeft ons geschapen. Maar ook: Hij heeft alle pelgrims gekocht met Zijn bloed en uit alle heerschappij des duivels verlost. En Hij maakt ons door Zijn Geest gewillig om Zijn wil te doen. Hij is Jezus, de Heere.

En om te bidden is verootmoediging nodig: onderwerping aan Hem. Heere, U hebt recht op mijn leven. Op heel mijn leven. Het is een wonder dat ik en als ik U mag dienen. Dat U mij niet veracht hebt en verworpen hebt en gelaten hebt in de slavendienst van de duivel en de zonde. Het is een wonder U te mogen dienen: zegt U het maar. Doe met mij naar Uw goeddenken. Als U mij weg zou sturen had ik ook niets voor het zeggen, ik verdien niet anders en niet beter. Uw wil geschiede.

Bidden is niet: proberen dat de Heere mijn wil gaat doen. Al mag ik al mijn wensen en zorgen met bidden en smeking bekend maken bij God. Maar dan tenslotte en ten diepste is het doel van mijn gebed niet dat de Heere gaat doen wat ik wil, maar dat ik zal gaan doen wat Hij wil. Verootmoediging is dat. Je Hem ter beschikking stellen. Alles wat Hij doet is goed. Alles wat Hij vraagt is recht en billijk.

Kent u dat, ken jij dat? Gebed zonder verootmoediging is geen gebed. Kan de Heere niet behagen. Dus als wij vragen om alles mbt gewas en arbeid, dan is verootmoediging nodig. Verootmoediging die doet bidden: Heere, als U het geeft, gewas en arbeid, leer mij dan Uw wil ermee doen. En als U het niet geeft, leer mij dan om Uw wil te doen. Dat is bidden. Dat leer je aan de voet van het kruis. Ziende op Hem. Die zo goed is. De Heere, Die Zijn leven gaf. Die Zichzelf gaf. Wiens wil mij kocht en verlost, zocht en vond, zaligmaakt en thuisbrengt. In het licht en zicht op Hem, verootmoedig ik mij voor Zijn Aangezicht.

En daarvoor doet Ezra nog iets anders. Hij roept een vasten uit. Zoals dat meer voorkomt in het Oude Testament en ook in het Nieuwe. De Heere Jezus Zelf noemt het op één lijn met bidden en aalmoezen geven, liefdadigheid, in Mattheus 6. Apostelen en gemeenten doen het in Handelingen. Dus die oproep geldt ook nu nog. Ook ons.

Vasten is dat je eten en drinken laat staan, of bijna helemaal laat staan voor een dagdeel, een halve dag of een dag. Maar niet op zichzelf. Niet als doel op zich. Ook niet om af te vallen of geld voor anderen in te zamelen. Dat mag natuurlijk best, maar dat is geen vasten. We zien hier en in heel de Bijbel: Ezra roept een vasten uit opdat zij zich verootmoedigen. En die verootmoediging dient dan weer het gebed. Dat is het doel van vasten, het kader. Om tot diepere verootmoediging te komen en zo tot zuiverder, inniger, vuriger gebed. Dat je door het vasten tijd en aandacht creëert voor de geestelijke dingen. Niet afgeleid door andere dingen, zelfs niet door eten en drinken.

Eerst maar die andere dingen. Dat we bij het bidden niet worden afgeleid door andere dingen. Niet door een telefoon, niet door een smartphone, niet door app's en niet door andere dingen. En ook niet in ons hoofd afgeleid worden. Doordat er nog zoveel in onze gedachten zit: ons werk, onze sport, wat we nog moeten doen de rest van de dag. Misschien moet je sommige dingen wat minder intensief volgen en bijhouden zodat het minder impact op je gedachtewereld heeft. En voor we bidden er eerst eens de tijd voor nemen om los te komen van andere dingen. Al een kwartier van tevoren je scherm uitzetten. Rustig op een stille plek gaan zitten. Iets lezen uit de Bijbel of over de Bijbel.

Want dit bidden doe je niet tussen neus en lippen door. Natuurlijk kan dat ook wel eens: een schietgebed, een gebed in een noodsituatie. Maar dit bidden gaat niet gauw gauw eventjes. Stel je voor dat je bidt om bekering, om bekering van je kinderen en ondertussen denk je: ik moet wel opschieten want ik wil niks van het nieuws missen, want ik wil weten wat mijn vrienden ge whats-appt hebben. Wat moet God dan denken: nou als u dat bijhouden van het nieuws belangrijker vindt, als jij dat what's app'je van je vriendinnen belangrijker vindt dan je bekering. Is dat bidden? Is dat smeken?

Vasten: dan kan het ook goed zijn om dat eens te doen. Je een halve of hele dag van eten te onthouden. Dat vraagt de Heere niet dagelijks uiteraard, maar in bepaalde situaties, waarom niet? Zo'n situatie als Ezra voor die reis naar Juda. Of als er iets bijzonders in de kerk is, of als er over één van je kinderen enorme spanning is, of als het voorbereidingsweek op het Heilig Avondmaal is, of als het biddag is. Bepaalde situaties die erom roepen kunnen. Om des te meer te komen tot verootmoediging en zo tot zuiverder gebed. Dat is toch nog belangrijker dan eten en drinken uiteindelijk. En dat is goed om te laten blijken en ook jezelf te laten merken. Je leest eens over de situatie van de kerk en je overdenkt dat. Je neemt tijd om te zoeken naar beloften van God of voorbeelden uit de kerkgeschiedenis. Je oefent je om de dingen te zien in het licht van de eeuwigheid. En hoe staat het er dan voor met mij, met mijn geliefden, met de gemeente, met de kerk onder Israel en de volken?

Vasten als middel om tot verootmoediging te komen. Tot onderwerping aan de Heere, ter beschikking stellen van Hem. En om zo te komen tot vurig gebed om een rechte weg voor ons en onze kinderen en geliefden.

Gemeente, bidt u mee in Ahava? En wat lezen we? En de hand van onze God was over ons en wij kwamen te Jeruzalem. God verhoort!

Amen